Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1884. Wydano i rozesłano dnia 8. Marca 1884. **Część VIII.**

Nr. 25.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z d. 12. Lutego 1884 l. 9167, którem dla miasta Stanisławowa ustanawia się termina wypowiedzenia najmu i wyprowadzenia się z wynajętych pomieszkań i innych lokalności.

W myśl drugiego ustępu §. 25 ces. rozporządzenia z dnia 16. Listopada 1858 Nr. 213 Dz. p. p. i na zasadzie ustawy z dnia 27. Marca 1869 Nr. 41 Dz. p. p., postanawia c. k. Namiestnictwo za porozumieniem się z lwowskim c. k. wyższym Sądem krajowym, względem terminów wypowiedzenia najmu i opróżnienia pomieszkań i innych lokalności dla miasta Stanisławowa i tegoż przedmieść, co następuje:

§. 1.

Do opróżnienia pomieszkań i innych lokalności, najętych za rocznym czynszem, bez określenia trwania najmu i bez oznaczenia czasu wypowiedzenia najmu, ustanawia się dwa termina, a mianowicie dnia 1. Maja i 1. Listopada każdego roku.

§. 2.

Wypowiedzenie ma być uskutecznione na trzy miesiące przed powyższym terminem, według zasad cesarskiego rozporządzenia z dnia 16. Listopada 1858 Nr. 213 Dz. p. p.

§. 3.

Najmujący, który ma obowiązek opróżnienia najętego przedmiotu, winien najpóźniej do południa drugiego dnia po terminie wyprowadzenia się, opróżnić połowę zajmowanych lokalności, i wprowadzającemu się stosowne miejsce na pomieszczenie ruchomości udzielić, następnie zaś najdalej do południa trzeciego dnia resztę lokalności zajmowanych opróżnić i całkiem oddać.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie z początkiem dnia piętnastego po ogłoszeniu go w Dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych.

Lwów, dnia 12. Lutego 1884.

W zastępstwie

Loebl w. r.

Nr. 26.

U s t a w a

dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zezwalająca gminie miasta Sambora na pobór opłat od piwa, miodu i napojów spirytusowych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasta Sambora zezwala się w latach 1883, 1884, 1885, 1886, 1887, 1888 i 1889, (a względnie do dnia zniesienia prawa propinacyi w Samborze gdyby nastąpiło w latach tu wymienionych) pobierać od niżej poszczególnionych napojów propinacyjnych w tej gminie wyrabianych i z tego miejsca wyrobu, albo też z poza obrębu tej gminy do niej bądź na wyszynk bądź na własny użytek sprowadzonych, i w jej obrębie zużywanych, następujące opłaty:

1. od litra wódki szumówki cztery ct.;
2. od litra okowity mającej 30 stopni lub wyżej sześć ct.;
3. od litra araku, rumu, rozolisu, likieru. śliwowicy lub ponczowej esencyi:

a) sprowadzonych przez kupców, mających prawo sprowadzać napoje słodzone w butelkach opieczętowanych przez fabrykantów rozolisów dziewięć ct.;

b) sprowadzonych przez inne osoby sześć ct.;

4. od litra miodu ośm ct.;
5. od litra wiśniaku, maliniaku lub lipcu piętnaście ct.;
6. od piwa:

a) sprowadzonego na własny użytek jeden cent od litra;

b) sprowadzonego na wyszynk 1 złr. 70 ct. od hektolitra.

Art. II.

Opłaty te nie mogą obciążać ani produkcyi ani też obrotu handlowego napojów spirytusowych, miodu i piwa.

Art. III.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat, wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. IV.

Postanowienia ustawy krajowej z dnia 15. Stycznia 1881 r. (Dz. u. kr. Nr. 28 z r. 1881) znoszą się.

Art. V.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, 9. Lutego 1884.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr 27.

Ustawa

z dnia 11. Lutego 1884, obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zezwalająca gminie miasta Bochni na pobór opłat od napojów spirytusowych i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Kstęstwem Krakowskiem, rozporządzam, jak następuje:

Art. I.

Gminie miasta Bochni zezwala się pobierać w latach 1884, 1885, 1886, 1887, 1888 i 1889 następujące opłaty od napojów spirytusowych i miodu w gminie wytwarzanych lub do gminy wprowadzanych i w niej zużywanych:

a) od litra wódki, likieru, rozolisu, rumu, araku i esencyi ponczowej, śliwowicy 30 (trzydzieści) ct. w. a.

b) od litra miodu 5 (pięć) ct. w. a.

Art. II.

Do uiszczenia tej opłaty obowiązani są wszyscy, którzy napoje w Art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają bądź to na sprzedaż bądź na własny użytek.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasta Bochni.

Art. IV.

Te opłaty ciężą tylko na konsumcyi w obrębie gminy, nie można obciążać niemi produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat, wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 11. Lutego 1884.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 28.

Ustawa

z dnia 11. Lutego 1884, dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zezwalająca gminie miasteczka Strzyżów w powiecie Rzeszowskim pobierać opłatę gminną od słodzonych napojów spirytusowych w gminie zużywanych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasteczka Strzyżowa w powiecie Rzeszowskim pozwala się pobierać w latach 1884, 1885, 1886, 1887, 1888 i 1889 na pokrycie jej wydatków gminnych, opłatę gminną od słodzonych napojów spirytusowych w obrębie gminy zużywanych po 17 (siedmnaście) ct. wal. austr. od jednego litra.

Art. II.

Do uiszczenia tej opłaty obowiązani są wszyscy, którzy napoje w art. I. wymienione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają, lub sprowadzają bądź to na sprzedaż bądź na własny użytek.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi obręb gminy miasteczka Strzyżowa z wyłączeniem obszaru dworskiego w ogóle, a mianowicie szynkowni dworskich położonych pod l. 2, 119 i 131.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi w obrębie gminy nie można obciążać nią produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tej opłaty, wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 11. Lutego 1884.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 29.

Ustawa

z dnia 11. Lutego 1884, obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zezwalająca gminie miasta Podhajce pobierać opłaty od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, jak następuje:

Art. I.

Gminie miasta Podhajec zezwala się pobierać w latach 1884, 1885, 1886, 1887, 1888 i 1889 następujące opłaty od napojów spirytusowych, piwa i miodu w gminie wytwarzanych, lub do gminy sprowadzanych i w niej zużywanych.

a) od litra okowity 5 (pięć) ct.;
b) od litra szumówki $3^1/_2$ (trzy i pół) ct.;
c) od litra słodzonych napojów, jako to: rumu, araku, śliwowicy, rozolisu, likieru, ponczowej esencyi, wiśniaku i maliniaku 10 (dziesięć) ct.;
d) od litra piwa 1 (jeden) ct.;
e) od hektolitra miodu 1 87 złr. (jeden złr. ośmdziesiąt siedm) ct.

Art. II.

Do uiszczenia tej opłaty zobowiązani są wszyscy, którzy napoje w art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają bądź to na sprzedaż bądź na własny użytek.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasta Podhajec.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi w obrębie gminy nie można obciążać nią produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat, wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Przed wydaniem tych postanowień winna jednak gmina porozumieć się poprzednio z obszarem dworskim, jako właścicielem prawa propinacyi co do wspólnej administracyi a względnie wspólnego wydzierżawienia rzeczonych opłat z prawem propinacyi.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 11. Lutego 1884.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 30.

Ustawa

z dnia 11. Lutego 1884, dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o zaciągnięciu pożyczki w sumie 1,000.000 złr. a. w.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam co następuje:

Art. I.

Upoważnia się Wydział krajowy do zaciągnięcia pożyczki pod jak najkorzystniejszymi warunkami w sumie 1,000.000 złr. w. a. na pokrycie niedoborów z r. 1882, 1883 i 1884, oraz na uposażenie kasy krajowej.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy polecam Memu Ministrowi skarbu i spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 11. Lutego 1884.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 31.

Obwieszczenie

c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie z dnia 12. Stycznia 1884 l. 84545, tyczące się wymiaru i poboru podatków bezpośrednich na rok 1884.

Według §. 1. ustawy z 18. Grudnia 1883 (Dz. u. p. Nr. 175) mają być istniejące bezpośrednie i pośrednie podatki i opłaty z dodatkami podług obecnie ważnych ustaw podatkowych nadal pobierane w czasie od 1. Stycznia do końca Marca 1884, a to dodatki do podatku zarobkowego i dochowego w wysokości oznaczonej ustawą skarbową z 16. Kwietnia 1883 (Dz. u. p. Nr. 47.)

Na podstawie tej ustawy, zarządza się przypisanie podatków stałych z uwzględnieniem prawnych terminów opłaty od razu za cały rok 1884. Zmiany, jakieby w tem wskutek na ten rok uchwalić się mającej ustawy skarbowej zajść miały, uwzględniane będą przez dodatkowe sprostowanie.

Dodatek gruntowy na podstawie wyników regulacyi tego podatku, wymierza i nakłada się stale i stanowczo ze względu na ukończenie postępowania reklamacyjnego i należy co do przypisania i ściągania podatku gruntowego na rok 1884, postąpić podług postanowień ustawy z 7. Czerwca 1881 (Dz. u. p. Nr. 49) i obwieszczenia c. k. Ministerstwa skarbu z 22. Czerwca 1883 (Dz. u. p. Nr. 19.)

Przy wymiarze i przypisaniu podatku od budynków czyli podatku domowego, ma być zastósowana ustawa z 9. Lutego 1882 (Dz. u. p. Nr. 17.) dotycząca niektórych zmian ustaw o podatku domowym.

Przy podatku zarobkowym i dochodowym, prócz ordynaryum pobrany być winien nadzwyczajny dodatek w wysokości ordynaryum.

Ci jednak kontrybuenci, których całkowita przypadająca od nich należytość podatkowa za cały rok 1884 w podatku zarobkowym i dochodowym w pierwszej klasie, lub w podatku dochodowym w drugiej klasie w ordynarym kwoty 30 złr. w. a. nie przewyższa, mają spłacić dodatek nadzwyczajny tylko w wysokości siedmiu dziesiątych w ordynaryum.

Roczna należytość w podatku gruntowym, domowo-czynszowym, domowoklasowym tudzież dochodowym spłaconą być winną z dołu w ratach kwartalnych, z końcem każdego kwartału, natomiast należytość w podatku zarobkowym z góry w półrocznych dnia 1. Stycznia i 1 Lipca każdego roku płatnych ratach. Należy zatem przy pierw wymienionych rodzajach podatków, przypadającą za czas od 1. Stycznia do końca Marca 1884 należytość kwartalną pobrać z końcem Marca 1884, zaś należytość w podatku zarobkowym dnia 1. Stycznia 1884 w pełnej za pierwsze półrocze 1884 już należnej kwocie.

Co do sporządzenia i przedłożenia fasyi dochodu i wykonania stałych poborów jakoteż ze względu wymiaru i zapłaty podatku dochodowego na rok 1884, podaje się do powszechnej wiadomości następujące postanowienia:

1. Fasye i wykazy celem wymiaru podatku dochodowego na rok 1884 winne być w dotychczasowej, instrukcyą z dnia 11. Stycznia 1850 przepisanej formie ułożone i do końca Stycznia 1884 do właściwych władz wymiarowych wniesione.

2. Przy zeznaniu dochodu w pierwszej klasie tudzież dochodu w drugiej klasie, nie pochodzącego ze stałych poborów, służyć mają za podstawę do obliczenia przeciętnego czystego dochodu opodatkowaniu na rok 1884 podlegającego dochody i wydatki z lat 1881, 1882 i 1883.

3. Postanowienia §§. 21 i 22. ces. patentu z dnia 29. Października 1849, zastosowane być mają do kwot pochodzących ze stałych poborów II. klasy w roku 1884 przypadających. Strony obowiązane do wypłaty stałych poborów, winne przy wypłacie takowych potrącać oznajmiony im podatek dochodowy i odsyłać takowy do c. k. kas podatkowych.

4. Odsetki i renty III. klasy podlegające fasyonowaniu ze strony uprawnionych do pobierania tychże, mają być zeznane podług stanu majątku i dochodu z dniem 31. Grudnia 1883.

5. Przysługujące przedsiębiorcom przemysłowym prawo potrącenia podatku dochodowego, przypadającego od kapitałów u nich lokowanych, od procentów tychże kapitałów, jest ważne także na rok 1884.

6. Posiadaczom budynków uwolnionych czasowo, całkiem lub częściowo od podatku domowo czynszowego, wymierzyć należy pięć od sta tytułem podatku na rok 1884 od czystego dochodu rocznego, uzyskanego z tychże budynków, to jest, od kwoty pozostałej z całorocznego czynszu, brutto po potrąceniu prawnie dozwolonych procentów na utrzymanie budynków, a przy budynkach wolnych całkowicie od podatku domowo-czynszowego także po potrąceniu przypadających w roku 1884 i należycie udowodnionych procentów od kapitałów ubezpieczonych na budynku wolnym od podatku domowo czynszowego. W mowie będący 5$^0/_0$ podatek winien być równie jak podatek domowo czynszowy spłacony z dołu w ratach z końcem każdego kwartału już należnych, i winien być uważany jako podatek realny, któremu ustawnicze prawo zastawu na nieruchomości przysługa.

Lwów, dnia 12. Stycznia 1884.

W zastępstwie

Löbl w. r.